

La Rectoria

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. Pl. de l'Església s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A la plaça de l'Església, adossat a l'edifici de l'església.

Coordenades:

Latitud: 41.47507
Longitud: 1.98087
UTM Est (X): 414907
UTM Nord (Y): 4591998

Classificació

Número de fitxa 08054-4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA núm. 27374
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ d'Armenteres, 35. 08980 Sant Feliu de Llobregat
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

L'edifici de la rectoria es troba situat a la plaça de l'Església, a la banda dreta del temple dedicat a Sant Vicenç. És una construcció de planta rectangular coberta a dues aigües, amb el carener paral·lel a la façana principal. Compta amb planta baixa i un pis. Es tracta d'una construcció feta possiblement en mur de mamposeria irregular, tot i que podria incorporar el maó en algun dels seus murs i envans, fruit de reformes. Tot el conjunt es troba arrebossat amb ciment pòrtland i es troba sense pintar, a excepció dels marcs de portes i finestres i els extrems laterals, que s'ha volgut ressaltar i s'han pintat de color vermellós. La façana principal es troba encarada a ponent, oberta a la plaça, i s'obre amb un portal principal d'accés que s'escau al mig de la façana. Es tracta d'un portal format per un arc de mig punt adovellat. A la banda esquerra hi ha una finestra i, a la dreta, una porta, ambdues rectangulars. Al pis s'obren un balcó central i dues finestres als costats.

Observacions:

Destaca la presència d'un rellotge de sol pintat a nivell del primer pis que incorpora la següent llegenda: Ni tu ni jo tindrem corda si no és Déu qui se'n recorda. Es tracta d'un rellotge documentat des del 1850 i restaurat el 1946.

Història

La documentació conservada als fons parroquials deixa entreveure com la primera rectoria de Castellbisbal es trobà ubicada a tocar de l'Església de Sant Vicenç del Castell. Amb tot, una visita pastoral del 1508, donava referència explicant que l'antiga rectoria ubicada a tocar de l'Església del Castell - es trobava massa lluny de l'església parroquial i es va optar per la construcció d'una nova. Es va trobar per la construcció els fonaments d'una casa molt antiga al costat de l'església. La visita pastoral del 1555 comenta que és construïda des de fa poc. Cal pensar que aquest edifici va ser aixecat a l'indret conegut com La Rectoria Vella, a les afores del poble. Un document posterior la situava al lloc conegut com el Sarral prop del Trull d'en Pi, a la vora del camí que va a la casa de Can Galí. En el decurs del segle següent aquest edifici va ser considerat inadequat, ja que continuava estant massa lluny de l'església, que sovint sofria robatoris. L'edifici de l'actual rectoria fou aixecat, doncs, el 1699, moment en el qual es considerà oportú que la casa rectoral estigués a tocar mateix de l'església per prevenir robatoris, el darrer dels quals havia tingut lloc el 1682. Per aquest motiu, Francesc Margarit, adquireix el compromís d'edificar la rectoria a tocar de les parets de l'església. L'encàrrec li fou atorgat als mestres de cases d'Olesa Josep Vileta i Manuel Porta, pel preu de 230 lliures. Al contracte s'especificava que la nova rectoria havia de ser similar a l'existent, amb la diferència que la nova casa tindria golfes, i que caldria desfer el cup de la vella rectoria i traslladar-lo a la nova. La nova rectoria fou estrenada per mossèn Pere Llorens el 13 de setembre del 1702. Anys després, la casa seria complementada amb una cisterna, que seria feta aprofitant les pedres del castell. RUIZ (1998: 68). Cal pensar, però, que la casa va tenir reformes posteriors, una d'elles es troba documentada el 1850, tot i que possiblement hauria tingut lloc a finals del segle XIX, i seria la responsable de l'obertura del portal allindat de la planta baixa i de la remodelació del primer pis, modificant les finestres i introduint el balcó. La visita pastoral del 1859 informava que la rectoria es trobava en bon estat i amb bones instal·lacions. Segons informació procedent del fons parroquial de l'església, l'any 1921 la rectoria es troba en molt mal estat. Uns anys després, el 1933, s'havien fet algunes obres de manteniment, però els curs dels aconteixements de la guerra civil la van tornar a malversar. Durant la guerra, la rectoria va ser habitada per unes quantes famílies de refugiats, i el 25 de gener de 1939 un dels obusos llançats contra el campanar va tocar la rectoria obrint-li un gran esvoranc a la teulada i foradant els sostres. Un informe del 1939 la descrivia com a parcialment destruïda. Les obres de reparació no començaren fins el 1945, trobant-se acabades el 15 de maig de 1946, moment en el qual fou novament beneïda i inaugurada solemnement. El 1948 s'inaugurava el nou Centre Parroquial als baixos de la rectoria. El 1953 s'inaugurava la nova Biblioteca Popular Parroquial, instal·lada a la rectoria, i el 1963, els horts antics de la rectoria es convertien en l'Esbarjo parroquial. RUIZ (1998: 277)

Bibliografia

RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

